

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/13/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6220201723
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Kočičková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6220201723.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Danice Kočičkovej a členov senátu JUDr. Alexandra Mojša a Mgr. Kataríny Katkovej, v spore žalobcu: R. Y. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom X. XX, XXX XX O. N., proti žalovanej: W. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom O. 5, XXX XX O. N., o zaplatenie povinných odvodov, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 3C/37/2020-46 zo dňa 13. 01. 2021, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu **p o t v r d z u j e.**

o d ô v o d n e n i e :

1. Odvolaním napadnutým uznesením okresný súd odmietol podanie žalobcu E. Y. B., označené ako „Žaloba na zaplatenie povinných odvodov za riadne odpracované obdobie“, ktoré bolo okresnému súdu doručené dňa 13. 10. 2020.

1.1 V odôvodnení predmetného uznesenia okresný súd uviedol, že žalobca mu doručil dňa 13. 10. 2020 podanie, v ktorom sa domáhal zaplatenia povinných odvodov za riadne odpracované obdobie od augusta 2004 do októbra 2015 zo strany žalovanej do Sociálnej a Všeobecnej zdravotnej poisťovne. Z obsahu predmetného podania okresný súd zistil, že žalobca v predmetnom podaní neuviedol konkrétnu sumu, akú žiada, aby žalovaná titulom odvodov do Sociálnej a Všeobecnej zdravotnej poisťovne uhradila a takisto k predmetnému podaniu nepripojil žiadne listinné dôkazy, ktoré by preukazovali jeho tvrdenia, že žalovaná si túto povinnosť za obdobie od augusta 2004 do októbra 2015 nesplnila, preto vyzval žalobcu uznesením č. k. 3C/37/2020-30 zo dňa 12. 11. 2020, aby v lehote 15 dní od doručenia uznesenia svoje podanie opravil a doplnil o presnú sumu, ktorú žiada, aby žalovaná titulom odvodov uhradila a aby pripojil listinné dôkazy preukazujúce jeho tvrdenia, týkajúce sa neuhradenia povinných odvodov žalovanou v období od augusta 2004 do októbra 2015. Zároveň ho poučil o procesnom následku neodstránenia a nedoplnenia nedostatkov podania, ktoré by mohlo byť podaním vo veci samej, pre ktoré (nedostatky podania) nemožno v konaní v zmysle § 129 ods. 3 zákona č. 160/2015 Z. z., Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) pokračovať, ktorým procesným následkom je odmietnutie podania.

1.2 Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého uznesenia odcitoval ust. § 127 CSP, ust. § 129 CSP, ust. § 132 ods. 1 CSP a uviedol, že pri svojom rozhodovaní vychádzal z citovaných ustanovení Civilného sporového poriadku. Zdôraznil, že pre kontradiktórne konanie ovládané dispozičným princípom je charakteristická procesná zodpovednosť strany za obsah podania. Iba úplné, zrozumiteľné a určité podanie umožňuje súdu vecne vymedziť predmet konania a legitímnym spôsobom rozhodnúť prostredníctvom individuálneho aktu aplikácie práva. Civilný sporový poriadok exaktne vymedzuje obsahové náležitosti podania. Ak vykazuje podanie vady, môže to mať za následok odmietnutie podania bez toho, aby sa súd podaním ďalej zaoberal. Z hľadiska právnej úpravy je osobitne významné, či zistené vady podania bránia pokračovaniu v konaní. Pokračovaniu v konaní pritom bránia také vady podania, v dôsledku ktorých je návrh neprejednatelný. Súd preto musí vždy individuálne vyhodnotiť, či

nedostatok podania bráni pokračovaniu v konaní alebo nie. V nadväznosti na uvedené okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého uznesenia uviedol, že žalobca sa na základe výzvy na odstránenie väd podania obrátil na Sociálnu poisťovňu so žiadosťou o vyčíslenie povinných odvodov. Sociálna poisťovňa mu oznámila, že nakoľko nepredložil relevantné doklady, nemôže začať konanie vo veci. Zároveň žalobca požiadal okresný súd o to, aby on zabezpečil relevantné doklady. V uvedenej súvislosti okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého uznesenia uviedol, že dôkazné bremeno zaťažuje žalobcu, v ktorého záujme je preukázanie pravdivosti ním tvrdených skutočností. Žalobca nemôže preniesť dôkazné bremeno na súd a od neho žiadať, aby zabezpečil doklady preukazujúce jeho tvrdenia. Zdôraznil, že dôkazným bremenom na preukázanie svojich skutkových tvrdení je zaťažený žalobca, pokiaľ chce byť úspešný v spore. V danom prípade žalobca nielenže nešpecifikoval konkrétnu sumu, ktorú žiada, aby žalovaná titulom odvodov do Sociálnej a Všeobecnej zdravotnej poisťovne uhradila, ale ani neoznačil a nepredložil relevantné doklady, ktoré by preukazovali existenciu jeho nároku. V uvedenej súvislosti okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého uznesenia uviedol, že okrem všeobecných náležitostí podania (§ 127 ods. 1 CSP) musí žaloba spĺňať aj osobitné náležitosti podania, a to označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, ako aj žalobný návrh, tzv. petit žaloby, ktorý musí byť úplný, zrozumiteľný a určitý, teda materiálne vykonateľný. Keďže žalobca, napriek výzve a poučeniu súdu prvej inštancie, vady podania, doručeného súdu prvej inštancie dňa 13. 10. 2020 v určenej lehote neodstránil a podanie v zmysle výzvy nedoplnil, pričom pre nedostatky predmetného podania nebolo možné v konaní pokračovať, okresný súd (súd prvej inštancie) predmetné podanie žalobcu, odmietol.

2. Proti uvedenému uzneseniu súdu prvej inštancie sa žalobca odvolal a v odvolaní uviedol, že uznesením zo dňa 12.11.2020 ho okresný súd vyzval, aby jeho podanie, ktoré bolo okresnému súdu doručené dňa 13.10.2020 doplnil o presnú sumu, ktorú žiada, aby žalovaná uhradila titulom odvodov. V uvedenej súvislosti žalobca v odvolaní uviedol, že „podľa jeho názoru takáto požiadavka okresného súdu je v hlbokom rozpore s Ústavou SR, pretože súd ho núti, aby konal proti svojim schopnostiam a možnostiam vo veci, v ktorej nie je kompetentný konať“, nakoľko určovanie výšky povinných odvodov je v kompetencii Sociálnej poisťovne. Napriek uvedenému, tejto požiadavke okresného súdu vyhovel, keď opakovane písomnou formou žiadal kompetentné poisťovne o vyčíslenie zameškaných, nezaplatených povinných odvodov za ním riadne odpracované obdobie. „Poisťovne vo svojich stanoviskách zhodne s jeho právnym názorom konštatovali, že jeho požiadavke môžu vyhovieť a vo veci budú môcť konať len po predložení požadovaných účtovných dokladov“. V nadväznosti na uvedené žalobca v odvolaní uviedol, že okresnému súdu predložil dôkaz (čestné vyhlásenie 11-tich svedkov), ktorý dôkaz okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého uznesenia nevyhodnotil, nevysporiadal sa s ním, vychádzal z toho, akoby mu žalobca nepredložil žiadny dôkaz a tvrdil, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno, pritom sa podľa žalobcu „dôkazné bremeno netýka výsledku celého konania, ale môže sa týkať aj čiastkového skutkového tvrdenia žalobcu, významného pre rozhodnutie súdu“. V nadväznosti na uvedené žalobca v odvolaní uviedol, že na základe riadne uzavretej pracovnej zmluvy odpracoval potrebný počet hodín, preto má právo, aby mu za žalované obdobie od augusta 2004 do októbra 2015 bol priznaný nárok na starobný dôchodok. Ďalej uviedol, že na základe čestného vyhlásenia jedenástich svedkov, okresnému súdu navrhol, aby predvolal a vypočul uvedených svedkov, čomu okresný súd nevyhovel, preto má vážne podozrenie o zaujatosti sudkyne, a preto žiada prideliť spis inému sudcovi. V uvedenej súvislosti poukázal žalobca v odvolaní tiež na to, že v inom konaní vedenom na okresnom súde (sp. zn. 3Pc/15/2016) ho pani sudkyňa „zastrašovala“ tým, že mu dá poriadkovú pokutu, ak nesplní ňou vyžadovanú procesnú povinnosť, čo označil za neprijateľné. Navrhol, aby súd ako svedkov predvolal rodičov žalovanej, matku M., rodenú K., bytom W. a otca O., takisto bytom M.. Ďalej navrhol, aby súd uložil žalovanej povinnosť „predložiť mu pokladničné doklady za požadované obdobie, z ktorých je jasné a zrozumiteľné kto vykonával zápisy denných tržieb a kto vlastne pracoval v predajni na ulici Štefánika 5, vo Veľkom Krtíši“.

3. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací (§ 34 CSP), prejednal odvolanie žalobcu v rozsahu a z dôvodov daných ust. § 379 a ust. § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 ods. 1 CSP (a contrario) a odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil.

4. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti záverov súdu prvej inštancie, premietnutých do odmietnutia podania žalobcu, doručeného okresnému súdu dňa 13. 10. 2020, označeného ako „Žaloba na zaplatenie povinných odvodov za riadne odpracované obdobie.“

5. Podľa ust. § 132 ods. 1 CSP, v žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh.

6. Podľa ust. § 129 ods. 1 CSP, ak ide o podanie vo veci samej alebo návrh na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia, z ktorého nie je zrejmé, čoho sa týka a čo sa ním sleduje, alebo ide o podanie neúplné alebo nezrozumiteľné, súd vyzve toho, kto podanie urobil, aby podanie doplnil alebo opravil v lehote, ktorá nemôže byť kratšia ako desať dní.

7. Podľa ust. § 129 ods. 2 CSP, v uznesení podľa odseku 1 súd uvedie, v čom je podanie neúplné alebo nezrozumiteľné a ako ho treba doplniť alebo opraviť a poučí o možnosti podanie odmietnuť.

8. Podľa ust. § 129 ods. 3 CSP, ak sa v lehote určenej súdom podanie nedoplní alebo neopraví, súd podanie odmietne; to neplatí, ak pre uvedený nedostatok možno v konaní pokračovať.

9. Po prejednaní odvolania žalobcu odvolací súd uvádza, že odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je vecne správne, pretože žalobca v súdom určenej lehote neodstránil vady podania, doručeného okresnému súdu dňa 13. 10. 2020, označeného ako „Žaloba na zaplatenie povinných odvodov“, ktoré sú takého charakteru, že pre ich existenciu nie je možné pokračovať v konaní, prípadne zvoliť postup podľa ust. § 10 ods. 1 CSP, nakoľko rozhodovanie o odvodoch či už do Sociálnej alebo Všeobecnej zdravotnej poisťovne je v kompetencii uvedených poisťovní. Odvolací súd sa v zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP stotožňuje s odôvodnením predmetného uznesenia a na doplnenie uvádza, že súd prvej inštancie vychádzajúc zo základných princípov civilného sporového konania správne v odôvodnení odvolaním napadnutého uznesenia poukázal na to, že „iba úplné, zrozumiteľné a určité podanie umožňuje súdu vecne vymedziť predmet konania a legitímnym spôsobom rozhodnúť prostredníctvom aktu aplikácie práva“, pričom tiež správne uviedol, že „žalobca nemôže dôkazné bremeno preniesť na súd“, pretože ak by súd suploval dôkaznú povinnosť žalobcu došlo by k narušeniu rovnováhy v postavení strán sporu, označených v predmetnom podaní žalobcu, čo by bolo v rozpore s Čl. 6 ods. 1 Základných princípov Civilného sporového poriadku. V uvedenej súvislosti odvolací súd uvádza, že civilné sporové konanie je postavené na základných princípoch upravených v Čl. 1 až 18 Civilného sporového poriadku, v časti označenej ako „Základné princípy“, ktorých dodržiavanie garantuje zachovanie ústavných práv strán sporu, neobstojí preto námietka žalobcu, že súd prvej inštancie, vyzvúc ho na odstránenie väd podania postupoval v rozpore s Ústavou SR. Pokiaľ ide o argumentáciu žalobcu, že jeho názor vyplýva aj zo stanoviska poisťovní, odvolací súd uvádza, že z odpovede Všeobecnej zdravotnej poisťovne zo dňa 16. 12. 2020 (č. l. 44 spisu), adresovanej žalobcovi vyplýva, že Všeobecná zdravotná poisťovňa požadovala od žalobcu, aby jej predložil pracovnú zmluvu, výplatné pásky a pod., čo nie sú dôkazy, ktoré by nemohol žalobca tak Všeobecnej zdravotnej poisťovni ako aj súdu za účelom preukázania a v konečnom dôsledku aj za účelom vyčíslenia nároku predložiť a pre vyžadovanie ktorých by bol oprávnený tvrdiť, že bol zo strany súdu zaťažený povinnosťami, ktoré nie sú v jeho možnostiach, a preto mal súd vo vzťahu k nemu požiadavky, ktoré súd v rozpore s Ústavou SR, keď tak Všeobecná zdravotná poisťovňa ako aj súd žiadali od neho len to, aby si splnil dôkaznú povinnosť na preukázanie svojich tvrdení predložením dôkazov, ktorých predloženie nemožno považovať za niečo, „čo je nad rámec jeho možností a schopností“, ako to tvrdil v odvolaní.

10. Žalobca v odvolaní tiež namietal, že súd prvej inštancie sa nezaoberal s jeho dôkazom, ktorý mu predložil a ktorým je čestné vyhlásenie 11-tich svedkov, z ktorého vyplýva, že v rokoch 2004-2015 pracoval v butiku O.na ulici XX vo Veľkom Krtíši. Vo vzťahu k uvedenej odvolacej námietke žalobcu odvolací súd uvádza, že v prvom rade musí mať podanie žalobcu náležitosti vyžadované zákonom, aby súd mohol na základe tohto podania vo veci ďalej konať. Až v rámci prebiehajúceho konania, začatého na základe podania, ktoré spĺňa zákonom vyžadované náležitosti vykonáva súd dôkazy, hodnotí ich a na základe ich hodnotenia prijíma skutkové závery. V štádiu posudzovania podania z hľadiska toho, či podanie spĺňa zákonom požadované náležitosti alebo nie, súd posudzuje, či skutkové tvrdenia uvedené v podaní, sú podporené k podaniu pripojenými dôkazmi. V danom prípade súd prvej inštancie vyhodnotil petit predmetného podania ako neurčitý a materiálne nevykonateľný, pretože v ňom absentuje výška sumy, v ktorej žalobca žiada, aby žalovaná uhradila do Sociálnej poisťovne a Všeobecnej zdravotnej poisťovne odvody, preto čestné vyhlásenie 11 svedkov, ktoré možno považovať za dôkaz spôsobilý preukázať skutočnosť, že žalobca v rokoch 2004 až 2015 pracoval v butiku Xna ulici O. N. vo Veľkom

Krtíši, avšak nie za dôkaz spôsobilý preukázať v akej výške a či vôbec z hľadiska toho, či si uvedenú povinnosť už žalovaná nesplnila, je žalovaná povinná za žalobcu do Sociálnej a Všeobecnej zdravotnej poisťovne uhradiť za žalované obdobie odvody, preto súd prvej inštancie dospel k správne mu záveru, že uvedené čestné vyhlásenie nie je takou prílohou predmetného podania, ktorá by podporovala tvrdenie žalobcu vo vzťahu ku konkrétnej sume odvodov a vo vzťahu k žalobcom tvrdenému nesplneniu si predmetnej povinnosti žalovanou a správne ho považoval v procese odstraňovania väd predmetného podania za nepostačujúce, preto vyzval žalobcu, aby v rámci odstránenia väd predmetného podania doplnil na preukázanie tvrdení uvedených v predmetnom podaní ďalšie dôkazy.

11. Na základe uvedených skutočností odvolací súd odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil konštatujúc, že námietka zaujatosti týkajúca sa postupu sudcu (naviac aj v inom konaní) je takou námietkou zaujatosti, na ktorú súd v zmysle ust. § 53 ods. 3 CSP neprihliada.

12. V nadväznosti na uvedené odvolací súd uvádza, že pokiaľ skutočne k nesplneniu si odvodovej povinnosti za žalobcu zo strany žalovanej došlo, pričom žalovaná mala, tak ako to tvrdí žalobca, takúto povinnosť (čo je však žalobca povinný preukázať), nič nebráni tomu, aby sa žalobca právne perfektným podaním domáhal nápravy uvedenej skutočnosti, pretože rozhodnutie o odmietnutí podania, majúceho vady podania, netvorí prekážku právoplatne rozsúdenej veci; súd však nie je oprávnený na základe vadného podania, nespĺňajúceho zákonom vyžadované náležitosti vo veci konať a rozhodnúť, preto je odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie, tak ako je vyššie uvedené, vecne správne.

13. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov členov senátu 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania, t. j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpisu uvedie, tiež proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh - § 428 CSP).